

Najznačajniji Jugoslaveni u oktobarskoj revoluciji

Agatonović, Borivoje (1896 — ?)

Rođen u Vranju, Član Srpske socijaldemokratske partije od 1913. g. Odstupao sa srpskom vojskom kroz Albaniju (1915). Prešao u Rumuniju, prebegao u Rusiju i u Odesi stupio u Jugoslovenski dobrovoljački korpus. Istaknuti komandant u Crvenoj armiji (borac u sovjetskom odeskom puku, instruktor Štaba Crvene armije Krimskog poluostrva, načelnik štaba crnomorskih mornara, komandant 2. kozačke streljačke brigade 10. armije, načelnik štaba te armije, komandant 1. brigade 9. streljačke divizije 1. konjičke armije na Južnom frontu, 1919. g.) Pod njegovim rukovodstvom organizovan Internacionalni komunistički puk 1919. g. u Caricinu (danas Volgograd). Prvi Jugosloven koga je sovjetska vlada odlikovala ordenom Crvene zastave za hrabrost 1919. g. („caricinski Đunđić“). Kasniji njegov život je nepoznat.

Barabaš, Gustav (1889—1937)

Rođen u Velikoj Gorici (Hrvatska), pravnik. Istaknuti komandant Crvene armije. Član Jugoslovenske komunističke grupe od maja 1918. g. Načelnik štaba 2. sovjetske divizije početkom 1919. g. Načelnik štaba 4. crvene armije. Do 1923. bio na važnim dužnostima u Crvenoj armiji, zatim obavljao odgovorne poslove u Agenciji TASS. Nestao u Staljinovim čistkama.

Batageli, Radoslav (1893—1942)

Istupio iz Jugoslovenskog dobrovoljačkog korpusa i borio se u redovima Crvene armije kod Odeze i drugih ukrajinskih gradova (1918).

Bibin, Miladin (Milan)

Rođen u Melencima 1896. (Banat), zemljoradnik. Kao borac 1. saratovskog internacionalnog puka učestvovao u borbama u Povolozju. Na Uralu se borio pod komandom Čapajeva. Učestvovao i u narodnooslobodilačkom ratu.

Bošnjak, Dušan

Rođen u Melencima 1895, zemljoradnik. Kao borac 1. saratovskog internacionalnog puka učestvovao u borbama u Povolozju. Na Uralu se borio pod komandom Čapajeva (1919).

Broz, Josip (1892. – 1980.)

Mobiliziran u austrougarsku vojsku 1914. Zbog antiratne propagande i socijalističkih načela bio zatvoren u Petrovaradinsku tvrđavu, potom upućen na front u Galiciju. Marta 1915. ranjen i zarobljen. Posle višemjesečnog liječenja dospio u logor ratnih zarobljenika Ardatovo, a kasnije u mjesto Kungur (Permska gubernija), gdje ga je zatekla februarska revolucija. Maja je uhapšen pod optužbom da održava veze sa boljševicima. Pobjegao je u Petrograd i učestvovao je u povjesnim julskim demonstracijama (1917), zbog čega je bio zatvoren u Petro-pavlovskoj tvrđavi. Oslobođen kao ratni zarobljenik. Oktobarska revolucija zatekla ga je u Omsku. Tu se uključio u internacionalni odred Crvene garde (maj-jun 1918). Kako su revolucionarne snage u to vrijeme bile poražene, Broz je, kao i mnogi drugi, ispred bijelog

terora pobjegao u unutrašnjost, gdje je radio među Kirgizima. Krajem 1919, u vrijeme poraza Kolčakove kontrarevolucije i nastupanja Crvene armije, Broz se vratio u Omsk i uključio na strani sovjetske vlasti. Tu je postao član Jugoslovenske komunističke grupe pri Komitetu RKP(b). U jesen 1920. vratio se u Jugoslaviju.

Brkić, Ivan

Polovinom 1918. g. postao je član Jugoslovenske komunističke grupe pri Ruskoj komunističkoj partiji (boljševika). Bavio se i novinarstvom i izdavanjem brošura. Početkom 1919. g. bio je na partijskom radu u Kijevu i Odesi, gdje je izabran za sekretara Jugoslovenskog sovjeta.

Bugarski, Božo (Bogoljub)

Rođen u Bukovcu (Srijem). Bio u 1. srpskoj dobrovoljačkoj diviziji, istupio iz nje i u Kijevu se zaposlio u jednoj željezničkoj radionici. Sa radnicima ove radionice pristupio ustanku kijevskih radnika (februara 1918). Kao mitraljezac istakao se u uličnim borbama. Kasnije se borio u odredu Nikole Grulovića. Kasnije je živio u Bukovcu.

Cukić, Ljubomir

Rođen u Elemiru (Banat). Bio u 1. srpskoj dobrovoljačkoj diviziji, istupio iz nje i kao vođa radničke družine od 300 ljudi radio na Donu. Sa Urošem Čonkićem radio u Samari kao član tamošnje Jugoslovenske partijske organizacije. Početkom 1919. g. završio u Moskvi partijski kurs i sa Stevanom Despotovićem upućen je u Harkov, gdje su organizirali Jugoslovensku grupu. U Jugoslaviju se vratio avgusta 1919. g.

Čanak, Maksim (? — 1918)

Rođen u selu Zrmanji (Lika), pekarski radnik. Narednik u 1. srpskoj dobrovoljačkoj diviziji. Jedan od vođa disidentskog pokreta — istupanja vojnika iz te divizije. Bio je predsjednik Jugoslovenskog revolucionarnog saveza u Kijevu (1917). Početkom 1918. organizator jugoslovenskih odreda Crvene armije. Sa jednim takvim odredom branio prilaze Jekaterinoslavu (danas Dnjepropetrovsk) i poginuo (aprila 1918. g.) kao heroj.

Čolic, Lazar

Bio u 1. srpskoj dobrovoljačkoj diviziji, iz koje je istupio. U januaru 1918. g. stupio u odred Crvene garde. Kasnije je bio u sastavu 1. Jugoslovenskog komunističkog puka u Caricinu i Crnom Jaru.

Čonkic, Uroš (1882—1918)

Rođen u selu Batoš (Vojvodina), krojački radnik. Jedan od pokretača istupanja iz 1. srpske dobrovoljačke divizije. Učestvovao u borbama u Ukrajini. Kao Član (kasnije i sekretar) Jugoslovenske komunističke grupe radio u Samari sve do dolaska „belih“ Čeha, kada prelazi u ilegalnost. Izdat je Česima u Samari, koji su ga streljali 1918. g.

Čop, Emil

Rođen u Senju 1890. (Hrvatska). Istupio iz 1. srpske dobrovoljačke divizije. Sa J. Šipošem organizovao u Kijevu

manji odred Crvene garde (1918). Na molbu ukrajinske sovjetske vlade ovaj odred je evakuirao vrijednosti Državne banke iz Kijeva u Samaru i Moskvu. Kasnije je sa S. Ratkovom organizirao Internacionalni puk u Samari (1918) čiji je bio komandant. Borio se na petrogradskom frontu kao komandant 11. puka (1919). Kao član Jugoslovenske komunističke grupe pri RKP(b) krajem 1919. i početkom 1920. radio je kao partijski radnik u Čeljabinsku. Živio u Čeljabinsku kao penzioner.

Čirkovic, Mirko

Bio u 1. srpskoj dobrovoljačkoj diviziji, istupio iz nje i tokom 1918. i 1919. g. bio u Ukrajini. Početkom 1920. javlja se kao jedan od aktivnih komunističkih agitatora u Sibiru.

Čopič, Vladimir (1891—1939)

Rođen u Senju. Oficir u 1. srpskoj dobrovoljačkoj diviziji. Jedan od vođa disidenata. Polovinom 1918. sekretar Jugoslovenske komunističke grupe pri RKP(b) u Moskvi. Novembra 1918. potpredsjednik Centralnog komiteta Komunističke partije Srba, Hrvata i Slovenaca u Rusiji. Krajem 1918. vratio se u Jugoslaviju sa grupom komunista. Na Kongresu ujedinjenja 1919. g. u Vukovaru izabran za tehničkog sekretara, a 1920. u Vukovaru za organizacionog sekretara KPJ. Komunistički poslanik. Hapšen i proganjan. Učesnik V Kongresa Kominterne juna-jula 1924. g. Godine 1930—31. radio kao instruktor Kominterne u Komunističkoj partiji Cehoslovačke, a 1934. predstavnik KPJ u Kominterni. Borio se u Španiji 1936, gdje je bio komandant 15. internacionalne brigade „Linkoln“. Nestao 1939. u Staljinovim čistkama u SSSR-u.

Ćurčič, Miladin

Rođen u Melencima. Kao borac 1. saratovskog internacionalnog puka borio se u Povolozju i na Uralu pod komandom Čapajeva.

Drobni, Franjo

(U sovjetskim dokumentima Drobniak.) Rođen u Osijeku 1889. Član Socijaldemokratske stranke. Učesnik na Kongresu socijaldemokrata internacionalista 1918. u Moskvi. Istaknuti član Jugoslovenske komunističke grupe pri RKP(b) u Moskvi. Predstavnik Grupe u Federaciji inostranih grupa. Kao član Centralnog komiteta Komunističke partije Srba, Hrvata i Slovenaca upućen na partijski rad u Jugoslaviju (decembra 1918). Učestvuje u pokretu vršeći najviše kurirske dužnosti. Živio kao penzioner u Okučanima. Odlukom Prezidijuma Vrhovnog sovjeta odlikovan ordenom Lenjina 1967. g.

Dundić, Ivan Antonović (Aleksa) (? — 1920)

Heroj oktobarske revolucije i građanskog rata (Oleko Dundić, Krasnij Dundić). Vjerojatno je bio u Jugoslovenskom dobrovoljačkom korpusu, iz koga je istupio. Komandant konjičkog eskadrona u 1. jugoslovenskom komunističkom puku. Komandir pri štabu 1. konjičke armije

Buđonija. Borio se pod Harkovom, Caricinom, Voronježom, Rostovom, na sjevernom Kavkazu. Poginuo na Poljskom frontu kod Rovna (1920). Dundićevo ime upisano je na zid Kremlja u Moskvi pored drugih heroja revolucije i građanskog rata, a u Rovnu se nalazi spomen-muzej posvećen Dundiću.

Ferenčak, Ivan

Rođen u selu Kraljev Vrh kod Donje Stubice 1894. Jedan od aktivnih partijskih radnika Jugoslovenske komunističke grupe u Moskvi. Bivši oficir Jugoslovenskog dobrovoljačkog korpusa. Prvi urednik „Revolucije“, organa Jugoslovenske komunističke grupe u Moskvi, član Komiteta Grupe postao je augusta 1918. U novembru-decembru 1918. došao u Jugoslaviju. Kasnije se pasivizirao i nije učestvovao u pokretu. Živio u Golom Brdu kod Virovitice.

Georgijević (Bugarski), Dimitrije 1884—1959)

Rođen u Kovinu. Radnik. Jedan od organizatora istupanja iz 1. srpske dobrovoljačke divizije. U 1. jugoslovenskom komunističkom puku bio je komandir mitraljeske čete. član RKP(b) postao je septembra 1919. g. Početkom 1920. radio je kao komunistički agitator u Sibiru (Omsk), krajem 1920. i početkom 1921. u Jugoslovenskom sovjetu u Moskvi. Učesnik u španskom građanskom ratu. Godine 1944. došao je sa Crvenom armijom u Jugoslaviju. Posle oslobođenja radio je u Organizaciji zaštite naroda i u UDB-i. Penzioniran je u činu general-potpukovnika. Umro je 1959. u Beogradu.

Godina, Dragotin

Član Jugoslovenske komunističke grupe pri RKP(b) od proljeća 1918. Jedan od urednika lista „Svjetska revolucija“, organa Grupe, član Centralnog komiteta Komunističke partije Srba, Hrvata i Slovenaca. Na partijski rad upućen je u Jugoslaviju (Trst) maja 1919. g. O svom boravku u Rusiji napisao je uspomene, objavljene u listu „Primorski dnevnik“ (1955—1956).

Grbanov, Mihailo (1893—1920)

Rođen u Pančevu. Tipografski radnik. Od 1915. član Ruske socijaldemokratske radničke partije. Borac 1. Jugoslovenskog komunističkog puka. Kao komunistički agitator i organizator radio je u Caricinu, Murmansku, Samari i čeljabinsku. Septembra 1920. poginuo je kao heroj u građanskom ratu sa kontrarevolucionarima oko Čeljabinska.

Gorup, Milan (? — 1918)

Član Jugoslovenske grupe pri RPK(b). Kao komunistički agitator radio je u Irkutsku. Strijeljali ga „beli“ česi u Čeljabinsku 1918. g.

Grulović, Nikola (1888—1959)

Rođen u Beški (Vojvodina), obučarski radnik. Kao dobrovoljac borio se u Dobrudži. Jedan od organizatora istupanja iz 1. srpske dobrovoljačke divizije. Sa M. Čankom, N. Kovačevićem i drugim formirao je Jugoslovenski revolucionarni savez u Kijevu. Početkom 1918. organizirao je manji jugoslovenski odred Crvene garde s kojim je ušao u sastav 1. komunističkog Jugoslovenskog puka i u kome je postao politički komesar. U januaru 1919. došao je u Jugoslaviju sa Lazarom Vukićevićem i Lazarom Manojlovićem. Organizator je

revolucionarne grupe „Pelagić". Učesnik u narodnooslobodilačkom ratu od 1941. g. Bio je član Glavnog Štaba za Srbiju. Posle rata zauzimao je istaknuto mjesto u političkom životu.

Hranilović, Ilija

Rođen u selu Sošice (Hrvatska). U drugoj polovini 1918. postao je član Jugoslovenske komunističke grupe pri RKP(b) u Moskvi. Završio je kurs za agitatore. U decembru 1918. upućen je u Zagreb na partijski rad.

Josimović, Dušan

Član komiteta 1. srpske divizije (maj 1917). član Jugoslovenske komunističke grupe pri RKP(b) u Samari tokom 1918. i 1919. Bio je član Austro-sovjeta u Samari. S Urošem Čonkićem bio je u ilegalnosti 1919. g.

Juraković, Milan (? — 1964)

Rođen u Karlovcu. Član Jugoslovenske komunističke grupe pri RKP(b) u Kijevu, Odesi i Samari. Sekretar Internacionalne komunističke sekcije pri štabu 4. crvene armije početkom 1919. g. Umro je 1964. u Karlovcu.

Keljački, Milan

Rođen u Melencima 1888. (Banat). Komandir 1. čete 1. saratovskog internacionalnog puka. Učestvovao u borbama u Povolozju. Pod komandom Capajeva borio se na Uralskom frontu. Februara 1919. Jugoslovenska grupa poslala ga je u Jugoslaviju na partijski rad.

Kodrnja, Milan (1893—1946)

Rođen u Zagrebu. Član RKP(b) od aprila 1918. U ljeto 1919. sekretar Jugoslovenske grupe pri KP Ukrajine u Kijevu. Početkom 1920. izabran je u Komitet Jugoslovenske grupe pri RKP(b) u Moskvi, a kasnije u Prezidijum Centralnog jugoslovenskog biroa pri CK RKP(b). Veoma aktivno je radio u vojnoj komisiji Federacije inostranih grupa. Jula 1921. isključen je iz RKP(b). U Sovjetskom Savezu je ostao do kraja drugog svjetskog rata, kad je došao u Jugoslaviju. Umro je 1946. u Zagrebu.

Korošec, Franc

Vojnik 1. jugoslovenskog komunističkog puka. Augusta 1913. zajedno sa Grulovićem, Grbanovom i drugima osnovao partijsku organizaciju u puku. Decembra 1918. Jugoslovenska grupa uputila ga je iz Moskve na partijski rad u Trst.

Kovačević, Nikola

Rođen u Derventi 1894. Sarački radnik. Član Socijaldemokratske stranke Bosne i Hercegovine. Jedan od vođa istupanja iz 1. srpske dobrovoljačke divizije. Bio sekretar Jugoslovenskog revolucionarnog saveza u Kijevu; član Jugoslovenske grupe pri RKP(b). U novembru 1918. upućen u Jugoslaviju kao sekretar Centralnog komiteta Komunističke partije Srba, Hrvata i Slovenaca. Jedan od organizatora komunističke grupe „Pelagić". Komunistički poslanik. Hapšen i proganjan. Učesnik u španskom građanskom ratu.

Kozić, Milan

Organizirao jugoslovenski odred Crvene garde u Voznesensku zajedno sa Kostom Pajićem (početkom 1918). Kasnije, sa odredom ušao u sastav 1. Jugoslovenskog komunističkog puka.

Kevrešan, Rada (—)

Rođen u Melencima 1883. (Banat). Vojnik 1. čete saratovskog internacionalnog puka. Učestvovao u borbama u Povoložju i na Uralu pod komandom Čapajeva.

Kravarov, Sima (—)

Rođen u Melencima 1888. (Banat). Vojnik 1. čete saratovskog internacionalnog puka. Učestvovao u borbama u Povoložju i na Uralu pod komandom Čapajeva.

Kumbatović, Filip (1885—1967)

Rođen u Omišlju (Krk). Iz 1. srpske dobrovoljačke divizije istupio zajedno sa G. Barabašem. Augusta 1918. borio se u odredu Crvene armije oko Kaspijskog mora. Kasnije je postao komandant Internacionalnog bataljona u Balašovu. Član Jugoslovenske komunističke grupe pri RKP(b) postao je maja 1918. Tokom 1919. radio je u Kijevu kao partijski radnik. Vratio se u Jugoslaviju krajem 1919.

Lapajne, Stanislav (1893—1945)

Rođen u Sloveniji. Pravnik. Istupio iz 1. srpske dobrovoljačke divizije. Stupio u Crvenu armiju i postao član RKP(b). U toku drugog svjetskog rata hapšen od njemačkih fašista i najzad odveden u logor Dahau, gdje je i umro.

Lazić, Sava (1892—1943)

Rođen u selu Laliću (Bačka). Jedan od vođa istupanja iz 1. srpske dobrovoljačke divizije. Sa Bozom Bugarskim i Jovanom Sipošem učestvovao u ustanku kijevskih radnika, februara 1918. Organizovao manji jugoslovenski odred Crvene garde s kojim je stupio u sastav 1. Jugoslovenskog komunističkog puka. Izabran je za komandanta puka. Krajem 1918. upućen je na partijski rad u Jugoslaviju. Poginuo u narodnooslobodilačkom ratu 1943. g.

Lozanić, Vlada

Rođen u Melencima. Vojnik 1. čete saratovskog internacionalnog puka. Učestvovao u borbama u Povoložju i na Uralu pod komandom Čapajeva.

Manojlović, Lazar (1885—1921)

Rođen u Novom Sadu. Učesnik u radničkom pokretu od 1901. g. Jedan od organizatora istupanja iz 1. srpske dobrovoljačke divizije. Vojnik 1. jugoslovenskog komunističkog puka, u kome je zajedno sa N. Grulovićem osnovao partijsku organizaciju. U januaru 1919. upućen je u Jugoslaviju na partijski rad. Pomagao je Spasoju Stejiću u organiziranju atentata na kralja Aleksandra. Hapšen, proganjan i ubijen od policije 1921, g.

Marion, Vilko (1883—1920)

Rođen u Jaski (Hrvatska), inženjer. U 1. srpskoj dobrovoljačkoj diviziji bio u činu kapetana (Odesa, 1916). Zbog neslaganja sa srpskim oficirima prognan u Sibir. U Irkutsku organizirao Jugoslovensku komunističku grupu i pokrenuo list „Komuna”. Učestvovao u organizovanju internacionalne brigade u Irkutsku, u kojoj je postao načelnik štaba. Umro je od tifusa marta 1920. u Irkutsku.

Markov, Vesa

Rođen u Melencima. Vojnik 1. čete 1. saratovskog internacionalnog puka. Učestvovao u borbama u Povolžju i na Uralu pod komandom Čapajeva.

Marković, dr. Vukašin (1874—1944)

Rodom iz Crne Gore. Od djetinjstva je živio u Rusiji, gdje je završio veterinu. Član Ruske socijaldemokratske radničke partije od 1903. Učesnik u revoluciji 1905. Organizator Jugoslovenske komunističke grupe u Moskvi i urednik lista „Revolucija” i „Svjetska revolucija”. Polovinom 1918. učestvovao u borbama u Kazanu. Krajem 1918. došao u sukob sa članovima Komiteta Jugoslovenske grupe u Moskvi i bio isključen iz Grupe. Početkom 1921. došao u Jugoslaviju, propagirao komunizam u Crnoj Gori i digao ustanak. Uhapšen je, ali je pobjegao iz zatvora i vratio se u Sovjetski Savez. Umro je 1944. g.

Matuzović, Ivan (1886—1938)

Rođen u Bosni. Pekarski radnik. Član Jugoslovenske komunističke grupe pri RKP(b) u Moskvi. Kao komunistički agitator radio je u Murmansku i Kazanu. Predstavnik Jugoslovenske grupe u vojnoj komisiji pri Federaciji inostranih grupa. Član Centralnog komiteta Komunističke partije Srba, Hrvata i Slovenaca, izabran 1918. Učesnik u mađarskoj revoluciji, komandant crvenoarmejskog bataljona i bliski saradnik Bele Kuna. Između dva rata živio u Sovjetskom Savezu, gdje je umro kao žrtva staljinske čistke.

Mojin, Ljubomir (? — 1921)

Rođen u Tomaševcu (Vojvodina). Član Jugoslovenske komunističke grupe pri RKP(b) od polovine 1918. Završio kurs za agitatore i bavio se agitatorskim radom. Član Centralnog komiteta Komunističke partije Srba, Hrvata i Slovenaca. U novembru 1918. upućen je u Jugoslaviju na partijski rad. Jedan od organizatora revolucionarne grupe „Pelagić”. Ubijen od policije 1921.

Mijatov, Milivoje

Užarski radnik. Bio je na radu u SAD. Član Jugoslovenske komunističke grupe pri RKP(b) od jula 1918. Kao komunistički agitator radio je u Saratovu, Caricinu i Astrahanu. U novembru 1919. upućen je u Jugoslaviju na partijski rad. Jedan od organizatora revolucionarne grupe „Pelagić”. Poginuo je u narodnooslobodilačkoj borbi.

Nikolić, Petar

Kao partijski radnik radio je u Izvršnom komitetu Za-kaspijske oblasti u Polotorocku. Pohađao je kurs crvenih komandira 1920. g. u Moskvi.

Pajić, Kosta (1887 —)

Organizator jugoslovenskog odreda Crvene garde u Voznesensku, zajedno sa Mladenom Kozićem početkom 1918. Kasnije je taj odred ušao u sastav 1. jugoslovenskog komunističkog puka, u kome je Pajić bio član partijske organizacije.

Pavić, Matija (1894 —)

Rođen u Đakovu. Pravnika. Član RKP(b) od maja 1918. Sekretar Jugoslovenske komunističke grupe od oktobra 1919. Kao partijski radnik radio je u Kazanu i Harkovu. Predstavnik grupe u Izvršnom komitetu Federacije inostranih grupa. Jula 1920. upućen je u Jugoslaviju na partijski rad. Umro je pred drugi svjetski rat.

Rajković, Lazar (1884 —)

Rođen u Đurđevu (Bačka), Stolar, član Socijaldemokratske stranke od 1910. Član Jugoslovenske komunističke grupe pri RKP(b) u Moskvi. Organizator Jugoslovenske komunističke sekcije u Odesi. Septembra 1921. radio je u Sevastopolju. Vjerojatno je ostao u Sovjetskom Savezu.

Rajković, Milivoje (1878 —)

Rođen u Pančevu. Tipografski radnik. Član Jugoslovenske komunističke grupe od oktobra 1919. Pohađao je partijski kurs; kao tipograf radio je u Rumunskoj komunističkoj grupi, a od marta 1920. u Centralnom birou Jugoslovenske komunističke grupe u Moskvi.

Rakić, Risto (1889 —)

Borac Crvene garde od januara 1918. Kasnije se borio u 1. jugoslovenskom komunističkom puku.

Ratkov, Stojko

Rođen u Čurugu 1895. (Vojvodina). Istupio iz 1. srpske dobrovoljačke divizije. Organizator jugoslovenskog odreda Crvene garde u Poltavi. Član RKP(b) od 1918. Kao komunistički agitator radio je u Samari, a u proljeće 1919. u Odesi. U Odesi su ga uhapsili kontrarevolucionari i povelili na strijeljanje sa Žanom Laburb, ali je on pobjegao. Vratio se u Jugoslaviju polovinom 1919. Učestvovao je u narodnooslobodilačkom ratu. Nosilac je „Partizanske spomenice 1941". Živio u Čurugu. Odlukom Prezidijuma Vrhovnog sovjeta odlikovan ordenom Lenjina (1967) povodom 50-godišnjice oktobarske revolucije.

Sorić, Josip (1892 —)

Rođen u Kovačevcu kod Nove Gradiške. Tipografski radnik. Od 1908. član Socijaldemokratske stranke. Učesnik na Kongresu zarobljenika-revolucionara u proljeće 1918. Član Jugoslovenske komunističke grupe od septembra 1918. Radio je na izdavanju

propagandnog materijala. Februara 1919. upućen je u Jugoslaviju na partijski rad. Živio je u Novoj Gradiški kao penzioner.

Srb, Aleksandar (— 1918)

Oficir (crnorukac) Jugoslovenskog dobrovoljačkog korpusa. Nije se pokorio naređenju srpske vlade da se vrati u Srbiju (1917). Organizovao „odred pukovnika Srba" u Odesi s namerom da se bori protiv Nemaca. Iz Odese se prebacio u Mariopolj i Taganrog, gde su ga ubili agenti srpskog poslanika M. Spaljkovića. Kao neprijatelja Nemaca i izvrsnog vojnika, boljševici su ga sahranili sa vojnim počastima u Caricinu.

Srdić, Danilo (1896—1937)

Rođen u Vrhovinama (Lika). Bio je u Jugoslovenskom dobrovoljačkom korpusu iz koga je istupio. U Jekaterinoslavu je organizovao odred od bivših dobrovoljaca i prišao boljševicima. Iz Jekaterinoslava je došao u Cari-cin i ušao u sastav 1. jugoslovenskog komunističkog puka kao zamenik komandanta puka Save Lazića. Odlaskom Lazića u Jugoslaviju postao je komandant puka. Član Jugoslovenske komunističke grupe pri RKP(b) postao je decembra 1918. U borbama ispoljio vojne sposobnosti i postao istaknuti sovjetski komandant. Odlikovao ordenom Crvene zastave. Po završetku građanskog rata ostao u Sovjetskom Savezu, školovao se i dostigao visoke činove u Sovjetskoj armiji. Nestao je u Staljinovim čistkama 1937.

Srebrnič, Josip (Jože)

Član Jugoslovenske komunističke grupe pri RKP(b) tokom 1918. g.

Stejič, Spasoje (— 1943)

Rođen u Adi (Vojvodina). Bio je u Jugoslovenskom dobrovoljačkom korpusu. Tokom 1919. boravio je u Samari, jedno vrijeme kao ilegalni partijski radnik sa U. Čonkičem i drugima. U decembru 1918. upućen u Jugoslaviju na partijski rad. Izvršio atentat na kralja Aleksandra (1921), zbog čega je osuđen na doživotnu robiju. Iz zatvora je pobjegao 1941. i stupio u partizane. Poginuo je 1943. g.

Supanec, Stjepan (— 1921)

Rođen u Vukovaru. Član Jugoslovenske komunističke grupe pri RKP(b) u Kijevu. Kao partijski radnik radio je u Osi (Perm). Krajem 1918. završio je partijski kurs u Moskvi. Januara 1919. upućen je na partijski rad u Jugoslaviju. Ubijen od policije 1921.

Šipoš, Jovan

Rođen u Somboru 1891. Lakirerski radnik. Jedan od organizatora istupanja iz 1. srpske dobrovoljačke divizije. Učesnik u ustanku kijevskih radnika februara 1918. Iz Kijeva je prešao u Caricin i sa manjim odredom, ušao u sastav 1. jugoslovenskog komunističkog puka (zajedno sa N. Grulovićem). U puku je bio sekretar partijske organizacije. U novembru ili decembru 1918. došao je u Jugoslaviju. Bio je član revolucionarne grupe „Pelagić".

Šupinović, Grigorije

Kao partijski radnik radio je na Kavkazu tokom 1920. i 1921. g. U drugoj polovini 1921. boravio je u Novorosijsku, gdje je ostao duže vrijeme.

Tabaković, Žarko (1894 —)

Rođen u Staroj Pazovi. U prvoj polovini 1918. bio je u Internacionalnom puku u Saratovu. Završio je partijski kurs u Moskvi. Kao agitator radio je u Galiciji. Krajem 1918. došao je u Jugoslaviju. Bio je član revolucionarne grupe „Pelagić" i učesnik na Kongresu ujedinjenja.

Vidnjević, Dragutin (1891—1924)

Rođen u Zagrebu. Tipografski radnik. Član Jugoslovenske komunističke grupe pri RKP(b) od polovine 1918. Od septembra 1919. delegat Grupe u Izvršnom komitetu Federacije inostranih grupa. Radio je na izdavanju propagandnog materijala. Krajem 1920. izabran je u Prezidijum Centralnog jugoslovenskog biroa u Moskvi. Umro od tuberkuloze u Moskvi.

Vukičević, Lazar (1887—1941)

Rođen u Somboru. Tipograf, novinar i knjižar. Prije prvog svjetskog rata urednik socijaldemokratskog lista „Sloboda" u Novom Sadu. U Rusiji je od 1914. g.; polovinom 1918. u Caricinu izdaje revolucionarni list „Internacionalist". Septembra 1918. postaje urednik „Svjetske revolucije" i predsjednik Jugoslovenske komunističke grupe. Predsednik Centralnog komiteta Komunističke partije Srba, Hrvata i Slovenaca. U januaru 1919. dolazi u Jugoslaviju. Na Kongresu ujedinjenja izabran je u Centralno partijsko veće. Učesnik u mađarskoj revoluciji. Ubijen u Jajincima od Gestapoa 1941. g.